

АРХИТЕКТОР:—Хашиш эдирәм, йолдаш сәдр! Мәнә бу өз тик-
дирдийим бинада мәнзил вермәйин. Индидән ичәриси учуб
сөкүлүр. Әсаслы тә'мирә эһтиячы вар.

К И Р П И

Ачыг мæктуб

Ени дæрс илинин башланмасы мұна-
сибәтилә Евлах, Көйчай вә Дәлимәммәд-
лидә яшаян мæктәблиләрә.

Ушаглар! Шакирдләр! Эй тәзә тикилмиш мæктәбләрдә дæрс охумат
үмидиндә олан балалар!

Намәрд фәләйин үзү гара олсун ки, бизи өзүмүздән кичикләрин
янында хәчаләт гойду.

Ашагы синиф шакирдләринин ағлы белә шейләри кәсмәз, юхары
синифләрдә охуялар демәсинләр ки, сөз верди, сөзүн тутмады, анд
ичди, унутду.....

Биз унутмамшыг. Биздә тәгсир йохдур. Биз яхшы билирик ки,
дәрсләр сентябр айынын 1-дә башланыр. О да яхшы ядымыздадыр ки,
Евлахда тикдийимиз мæктәби бу илин биринчи кварталында, Көйчайда
тикдийимиз мæктәби икинчи кварталда, Дәлимәммәдлидә тикдийимиз
мæктәби үчүнчү кварталда тәһвил вермәлийик.

Амма әфсуслар олсун ки, бә'зи-бә'зи хырда-хуруш сәбәбләрә көрә
вә'димизи еринә етирә билмәдик.

Әкәр сиз хырда-хуруш сәбәбләрин нә олдуғуну өйрәнмәк истәсэниз
енә дә янынызда үзүгара олуб сизә чаваб верә билмәйчәйик.

Дүзүнә галса вә'д вериб еринә етирмәмәк биздә адәт олуб. Нә-
инки мæктәбләрә, һәтта тикдийимиз башга биналарын да тәһвилини
айларла сүрүндүрүрүк. Одур ки, бизи бағышлайын.

Үмидинизи кәсин, әзиз балалар. Дәрс или башлананда тәзә мæк-
тәбләрдә дæрс охумаячгәсныз.

Сөз веририк ки, кәлән дæрс илинә гәдәр мæктәбләрә биртәһәр тәһ-
вил верәк.

Биздән инчимәйин, әзиз балалар. Биз сизи чох севирик.

Шәһәр вә Кәнд Тикинти Назирлийиниң «Евлах-
тикинти» трестинин мүдири ПАШАЕВ.

Нә вахта галды?

(Маһны)

Кәлди яз айлары, памбыг әкилди.
Көйәрди, бой атды, гурагда галды.
Каналлар газылды, арх да чәкилди,
Бәс ону сувармаг нә вахта галды.

Ачылыр гөнчәләр, күлүр чәмән, дүз,
Ай сәдр, тарлая чевирмирсән үз.
Ичласда чар чәкиб вердийин о сөз
Агзындан төкүлүб, отагда галды.

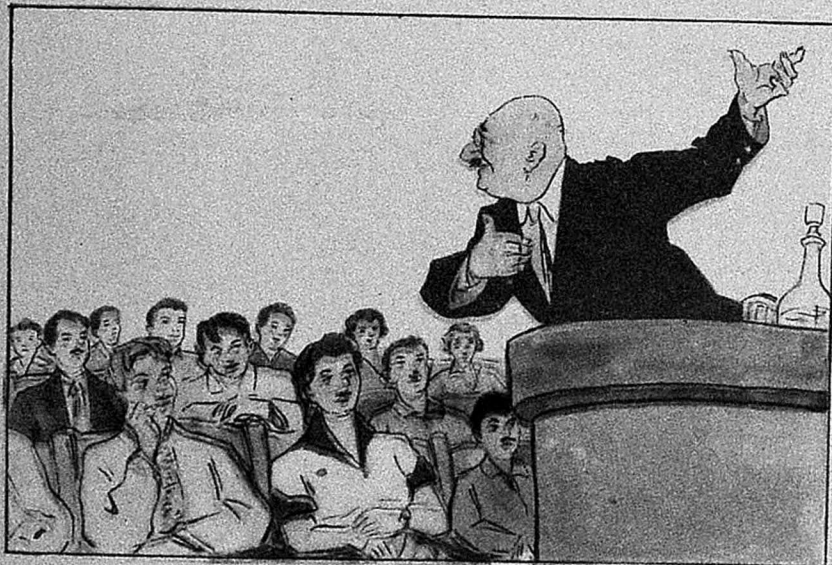
Дүшүбдүр истиләр, һава бүркүлү,
Памбыглар тарлада бойну бүкүлү.
Сәдр дә янында өмрүнүн күлү,
Дейәсән сәриндә, йялагда галды.

Горхурдун тарлая дүшә совкалар,
Чәкә памбыглары дишә совкалар.
Индидән башлайыб ишә совкалар
Бәс нийә көзүндән ирагда галды?

РҮФ'ӘТ ӘҺМӘДЗАДӘ.

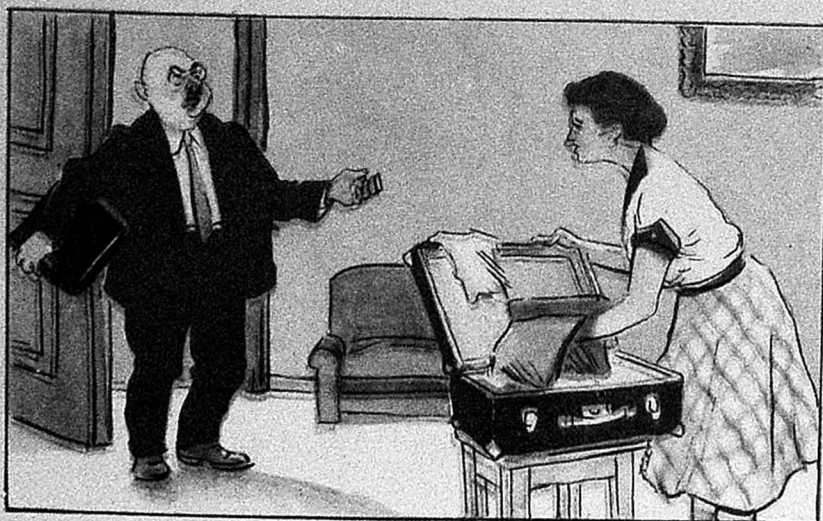
ТРИБУНАДА

Рәссам Ә. ЗЕЙНӘЛОВ.

—Һамы ени тикинтиләрә!

ӘВДӘ

—Һара, ени тикинтиләрә? Гызым, дәли ол-
мусан нәдир?

„ҮРӨКЧАЛАНЛАР„

Кечмиш вахтларда Кәңчә хә-
нәндәләри секаһ-забил үстә бир
гәзәл охурды. Ахырынчы бейти
инди дә ядымыздадыр:

«...Әфсус ки, ярым кечә кәлди,
кечә кетди,
Һеч билмәдим өмрүм нечә
кәлди, нечә кетди...».

Бу бейти ядынызда сахлайын,
инди сизә тәзә бир әһвалат нәгл
әләйим:

Бу яхынларда Кировабад шә-
һәринин күчәләринә афишалар ву-
рулду ки, «Диггәт, Диггәт, Нах-
чыван дәвләт драм театры Ки-
ровабада гастролә кәлир».

«Хош кәлиб, сәфа кәтирир» де-
йиб кировабадлылар севикиләр.

Һәмин күн ахшам тәрәфи дө-
мирийолчулар паркынын гаршысы-
на хейли тамашачы топлашмыш-
ды. Биләтләр әлдән-әлә кәзирди.

— Гастрол һансы әсәрлә башла-
йыр?

— Афишалары охумурсан-нә-
дир? «Үрәкчаланлар»ла.

— Соңра нә көстәрәчәкләр?

— Гәзәтләрин яздыгына көрә
театр бурада 10—15 күн галачаг,
«Илдырым», «Фәрһад вә Ширин»,
«Көз һәкими» вә башга яхшы та-
машалар көстәрәчәкләр.

— Сағ олсун Мәдәнийәт На-
зирлийи. Көр бу ил кировабад-
лыларын йә истриһәтнини нечә
яхшы тәшкил әдиб.

Кировабадлыларын севиңчи узун
сүрмәди. Сабаһы күн нәдәнсә кү-
чәләрдә афиша, филан көзә дөй-
мәйирди. Дүнәнки тамашанын
мүвәффәгийәтини әшидән киров-
абадлылар бу ахшам тамашанын
һарада олмасы илә чох марагла-
нырдылар.

Театр һәвәскарларынын бә'зи-
ләри телефондан әл көтүрмәйиб
бүтүн паркларә зәнк әдиб сораг-
лашырдылар:

— Алло... Дәмирийолчулар пар-
кыдыр?

— Бәли.
— Бу ахшам паркда нә вар?
— Кино.
— Даһа нә?
— Сәрин су, һава.
— Алло... Кировабад мәдәнийәт
вә истриһәт паркыны верин...
Паркдыр?

— Бәли.
— Бу ахшам сизин паркда нә
вар?

— Кәлән олса кино, олмаса сағ-
лыгын.

— Бәс Нахчывандан кәлән дөв-
ләт театрынын тамашасы олмая-
чаг?

— Олачаг. Бу ахшам онлар енә
дә «Үрәкчаланлар» ойнаячаглар.

— Ай сәни хошхәбәр олсан.
Бәс тамаша һарда олачаг?

— Евлахдакы дәмирийолчулар
клубунда.

— Бый... Сиз зарафат әләмир-
синиз ки?

— Хейр, мәнә нә дүшүб ки,
сизи алдадым. Шәһәр мәдәнийәт
шә'бәсиндән нә әшитмишәмсә ону
да дейирәм. Нахчыван дәвләт те-
атрынын артистләри йолүстү дө-
мирийолчулар клубунда бир тама-
ша вериб элә кечә икән шей-шүй-
ләрини йығышдырыб кедибләр
Евлаха.

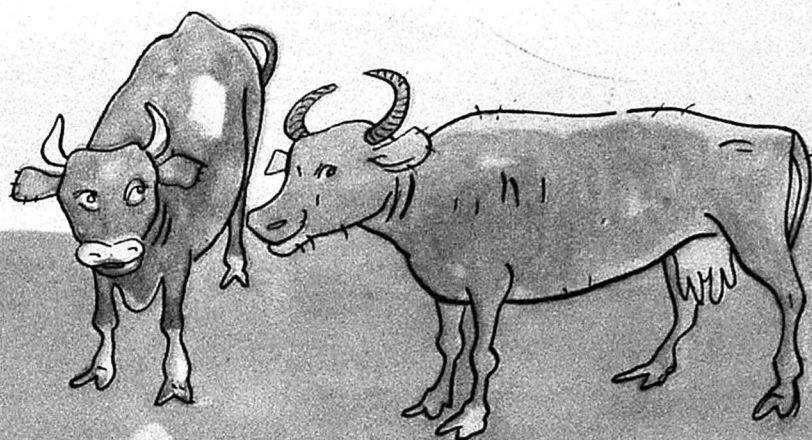
— Бәс Мәдәнийәт Назирлийи-
нин әмри, бәс гәзәтләрдә верилән
хәбәрләр?

— Онларын мәнә һеч дәһли
йохдур, мән дә сәнин кими.

...Бу әһвалаты әшидән Кирова-
бад тамашачылары Кәңчә хә-
нәндәләри охууглары гәзәлин
ахырынчы бейтини инди белә
зүмзүмә әдирләр:

«Әфсус ки, театр кечә кәлди,
кечә кетди,
Һеч билмәдик онлар нечә кәлди,
нечә кетди».

Амма бу чүр кечә кәлиб, кечә
кетмәйин сиррини кировабадлы-
лар билмәсә дә, Мәдәнийәт На-
зирлийиндә билдәмәиш олмәзлар...

— Сәдримиз мұавини илә йәгин бизә ем тәдарүкү һаггында данышыр.

— Ушаг олма, онлар фикирләширләр ки, чамыш гатыгынын бәдәнә хейри чохдур, я инәк гатыгынын.

МҮШТӘРИЛӘРИ АЛДАДЫБ, СУДАН ГУРУ ЧЫХМАҒЫН ҮСУЛЛАРЫ

(Шамхор районундакы ресторанын емәк-пайлааны София Горянинанын гиябы консултасиясы).

— Емәк пайлаанлар, һәмкарларым, мән бу сәнәтдә 20 ил чан гоюб 5—6 районда ишләйәндән сонра кәлиб чыхмышам Шамхора.

Бурада ишләдийим 8 ай мүддәтиндә ики төһмәт алмышам, дөрд тәшәккүр. Төһмәти әлиәйрилийим үстә мүдирийәт вериб, тәшәккүрү хош рәфтарыма көрә мүштериләр.

Мүштериләри алдадыб судан гуру чыхмағын ики әсас шәрти вар:

1. Ишләдийин ресторанын мүдирин илә дост олмалысан ки, ишин дара дүшәндә этини есә дә, сүмүкләрини атмасын. Мәсәлән мәнним ки ми. Огурлуг үстүндә мәнни гуллуғдан чыхарандан сонра мүдиримиз мәнкәмәдә шаһид олуб деди ки; Шамхор районунда ән әтибарлы, һөрмәтли, мө'тәбәр вә әлидүз адам варса о да мәнәм.

2. Ишин мәнкәмәйә дүшсә халг һакиминин янына шәхсән кедиб ону элә овсунламалысан ки, нитги дә тутулсун, көзләри дә. Мән өзүм буну сынамышам. Шамхор район халг һакими һүсейновла олан сөһбәтимиздән сонра о,

мәнним огурлуг әтмәйим барәдә язылан актлары мәнкәмәйә кәтиртмәйи лазым билмәди. Актда имза әдәнләри мәнкәмә ичласында диндирмәди... Чүнки мәнә сәрф әләмирди.

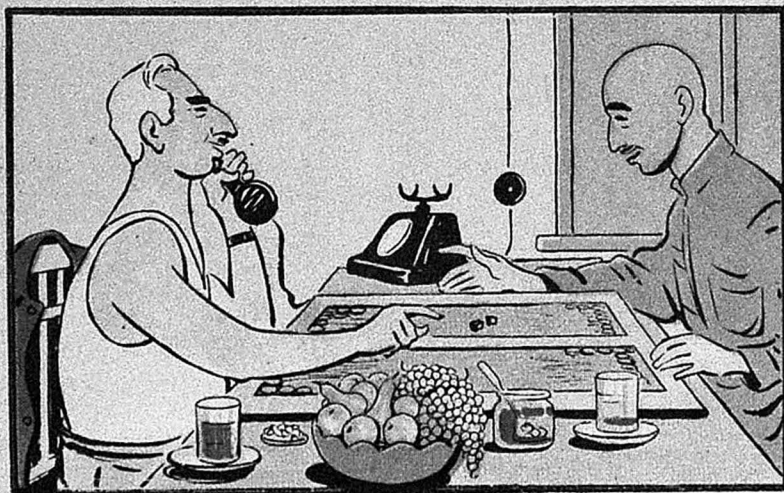
Өмрү узун олмуш, мәнәнән вә мәнним һавадарым олан Шамхор ресторанынын мүдирин Сәләһовдан ики-үч кәлмә сөз сорушуб гәтнәмә чыхартды ки, «...Һәр мүштеридән ики-үч манат огурлааны ишдән чыхармаг мәгсәдә уйгун дейил. Шәраит яратмаг лазымдыр ки, ишләсин, дөрд-беш дәфә огурлуг әләсин, сонрасы асандыр...»

Инди мән өз көһнә гуллуғумда ишләйрәм. Мәнәнән акт язанлар исә яныб-яхылырлар. Онлара элә бу яхшыдыр. Гой гулағларында сырға галсын, бир дә акт-филян языб емәкпайлаанларын дахили ишләринә гарышмасынлар.

Һәмкарларым, емәкпайлаанлар, бу шәртләри яддан чыхармайын. Сағ олсун бизим кими ишчиләрин гәдрини билиб бизләрә һимәйәчи оланлар.

— Тәәссүф ки, бу сәдри ишдән чыхардылар. Киши бизим иннишафымыза яхшы фикир верирди.

ТӘНКИМЧИ:— Йолдаш сәдр, совна илә мүбаризә нечә кедир?

КОЛХОЗ СӘДРИ:— Чох яхшыдыр. Бригадирләрә әмр әтмишәм ки, бүтүн совналары гырыб гуртарсынлар.

ТӘНКИМЧИ:— Ай бәрәкаллаһ, рәһбәрлийи күчләндирин. Тәшкилат ишләрини гайдая салын. Мәни дә сорушан олса дейин ки, колхоздаям.

СИЧАН ВЭ ДОСТЛАРЫ

Ишдэн еничэ гайтымышдым. Яман ач идим. Индицэ сүфрэйэ отурачагдым ки, кичик гардашым отага дахил олду, мәнәлы тэбэс-сүмлэ мәнэ деди:

— Начы Гафар сәни көрмәк истәйир.

Гулагларыма инанмаг истәмәдим, биһтияр дүшүндүм: «Начы Гафар нара, мән нара?.. Көрәсэн мәннмлә нэ иши ола билэр?!» Гаршысына һэйэтэ чыхдым. О, мәнн сәкидэ көрүнчэ узагдан шөстлэ салам верди, чаваб алмамыш тез эләвэ этди:

— Садыг, кәлмәк олар?

— Буюрун!—дейэ, мән элачсызлыгдан разылыг вердим. Үз-бәүз отурдуг. Фүрсәт тапынча дедим:

— Начы, сиздән нэ эчәб белә?

— Садыг, гардаш оғлу, сәндән бир сөз сорушмаг истәйирәм: дүняда кимә лә'нәт охуярлар?

— Әлбәттә пис адала, мәсәлән, һитләрә!—дейэ тәэччүбүмү кизләтдим вэ үрәймдән кечирдим: «Һеч һәнанын еридир?»

— Атан бәһиштлик, афәрнн! Бәс кимә рәһмәт дейәрләр?

«Кечи чан һайында, гәссәб пий һайында. Мән ачыннан өлүрәм, һачы көрәсэн нийэ мәнн бу долама-долашыг йоллара чәкир?» Дедим:

— Яхшы адала!

— Валидейнин чәннәтлик!—дейэ һачы үрәкләнди вэ тез эләвэ этди:—Бах, бурада дейибләр ки, «балам—лайлай билирсэн, бәс нийэ ятмырсан?» Онда, чаван оғлан, яхшылыг элә... Гой адына рәһмәт десинләр дә!..

Мән энә дә бир шей анламырдым. Лакин бир гәдәр марагла дилләндим:

— Хейир олсун, һачы?

— Садыг, сән бир яхшы кишини оғлусан, кәл эв йыхма!

— Сизчә мәкәр мән белә адалама?!—дейэ, сорушдум.

— Бәс онда Сәриййә ханымын ишини нийэ долашдырмысан? Элә билирсэн ки, а, бунун үчүн адала рәһмәт дейәрләр? Һә?!

Һачы бир гәдәр тәнәли вэ бир гәдәр нәсиһәтамиз нитгини давам этдирди. Лакин мән артыг она гулаг асмырдым. Мәсәлә мә'лум иди. Һачы бизим заводдакы тичарәт комиссиясынын ишинә ишарә эдирди. Дүнән мағазиндә Сәриййә адлы сатычы гыз бирчә саатын ичиндә үч кәләк ишләтмишди: доггуз яшлы бир ушага кәрә яғыны ийирми грам әксик вермишди. Үч кило ун алан бир муштәрини йүз грам алдатмышды. Он дәнә литрлик бош бутылканы бир гадыннан ярымлитрлик һесабила алмышды. Мән сатычынын һәмнин фырылдагларынын үчүнә дә акт язмышдым.

Гонаг чаваб көзләйрди, онун фикринә э'тираз этдим:

— Һачы әми, сиз янылырсыныз, буна фәһлә нәзарәти дейәрләр, эв йыхмаг нийэ олду?!

— Бағышла, бир бағышла!—дейэ гонаг сөзүмү кәсди.—Эв йыхмагын лап бөйүүдүр... Бәс нечә?! Бунун үстә Сәриййә ханымә он азы беш ил верәчәкләр.

— Бу айры мәсәлә, чәза күнаһа көрә верилир, демәли, мүгәс-сирдир.—дейэ мән дә өз нөвбәдә һачыя данышмага мачал вермәдим.

Кичик гардашым кандарда көрүндү, мәнә мүрачиәтлэ деди:

— Фәрһад дайы сәни көрмәк истәйир!

Фәрһад бизимлә диварбадивар гоншудур. һансы артелдә исә кечәләр гараул чәкирди. Дейилди-ийнә көрә күндүзләр кизли ал-вер эдирди. Доғрусу, бу хәбәр дә мәнн ачмады. Нәдәнсә, онун да Сәриййә ханымын нүмайәндәси олдуғуна шүбһә этмәдим. һирси-ми удув гардашыма дедим:

— Чағыр кәлсин бура!

Инди столун архасында үч адам әйләшмишдик. Мүхтәсәр бир сөһ-бәтдән сонра Фәрһад мәнә мүрачиәтлэ деди:

— Бухун гәзетләрдә тираж чәдвәли вар, удмусан?

— Йох, бирчә нөмрәм чатмады.

— Истәрдин удасан?

— Пис олмазды.

— Көнлүндән нэ гәдәр кечир?

Мән бу суала да сәмими чаваб вердим:

— Ики мин дөрд йүз!

— Нийэ ачгаг ики мин дөрд йүз? Артыг олса иштаһаны вурар?

— Бәсимдир! Бир телевизор алардым.

Фәрһад кәлиб мәннмлә үзбәүз дурду, дик көзүмүн ичинә бахараг мәнәлы бир тәрзәдә күлүм-

сүндү, нәһайәт, там чидди бир төврдә деди:

— Бир иш вар, ону дүзәлт, сәһәр, чәнаб телевизор кейиниб-кечиниб сәнин мизинин үс-түндә һазыр олсун... Өзүм өлүм! Буна көзайдынлыгы дейәрләр...

Мән гулагларыма инанмаг истә-мәдим, тез сорушдум.

— О нә ишдир?

— Дүнән яздыгын актлары чыр!

Элә бил мәнә яғлы бир силлә вурдулар. О, мәнә рүшвәт тәклиф эдирди. Бу, ачыг тәһгир иди. Она һәддини билдирмәк лазымды. Лакин нечә?—Пәртлийимдән буну гәт эдә билмирдим. Бу ағыр дә-гигәмдә гардашым дадыма етди. —Һапыны аралайыб деди:

— Гәдәш, Паша сәни чағырыр!

Паша мәннм мәктәб йолдашым-дыр. Нәдәнсә онун да һәмнин ал-чаг мәгсәдлә яныма кәлдийини күман этдим. Мәннм көнлүмә бәрк тохунду. һирсимдән һеч гар-шысына да чыхмадым. О, кандар-да көрүндүкдә, шүбһәдән тез чыхмаг үчүн тәэччүблә сорушдум:

— Йә'ни, сән дә Сәриййә ханымын элчисисән?

Паша көзләрини бәрәлдиб әв-вәл гонаглары, сонра да мәнн сүз-дү вэ там чидди бир сәслә ағыз-долусу деди:

Рәссам В. ИГНАТ'ЕВ.

Хәзәр дәннзиндә ишләйән теплоходларын бә'зисинин һаюта-лары тахтабити илә долу олур.

— Бу нәдир голтуғунда апарырсан, вәтән-даш?

— Тахтабити дәрманыдыр, көрмүрсән би-ринчи дәрәчәли һаютада кедирәм, лазым олар.

— Нә үчүн дә йох? Сәриййә ханым бизим гоншумузду, һәлә кәрәк ки, бир аз гоһумлуғумуз да вар... Белә олмаса иди, мәнн бурая һаһишә көндәрмәздиләр.

Достумун додагларында мәннә-лы бир тәбәссүм сәздим. Бәбәклә-ринин дәрнликләриндә исә сан-ки бир гәһгәһә боғулуруду... Көрә-сэн бунлар нә демәкди?

Анакын әви һәйәтин о бири ба-шында иди. Баягдан гардашым ики дәфә гулағыма пычылдамыш-ды ки, «бир анана дәй, сәнинлә иши вар». Инди фүрсәт тапынча анамын һаһишинә эмәл этдим. Бу мәнә һәм дә ганымы дурутмаг үчүн лазымды...

Һаһо, аләм бурада имиш! Ана-мын янында дөрд-беш чадралы гадын варды. Кими гоһумумуз, кими дә достумуз иди. Демә он-лар да Сәриййә ханымын адам-лары имишләр.

Фикримдән бир план кечди: гадынлара зәһмәт вердийимә кө-рә габагчадан үзр истәйиб онлары өз отағыма дә'вәт этдим. Гадын-лар ербәер олдуғда, үзүмү отаг-дакылара тутуб, үрәйими бошал-маға башладым:

— Сизин һамынызы бурая бир мәгсәд кәтирмишдир. Пахырынын үстү ачылмыш бир оғруну гана-дынызын алтына алмаг истәйир-синиз?

Гадынлар э'тираз этмәк истә-йирдиләр, мән онларын сөзүнү эһтирамла кәсиб фикримн давам этдирәчәкдим ки, Паша гәзәблә долу сәслә мәнн габаглады:

— Һеч йох!—деди.—Мән белә бир васитәчилийин дүшмәнийәм!

Отагдакылар, арвадлы-кишили, һамы Пашаны һейрәтлә сүздү. Мәннм сәвинчимдән учмаға га-надым йохду. Башына дөндүйүм достум бир аз сонра нахәләф го-нагларымы данламаға башлады:

— Сиз, бурая һаһишә кәлмәк-лә бөйүк сәһв этмисиниз. Өз ара-мыздыр, шүүрлу адам белә этмәз, һамымыз—мән дә, сән дә, бүтүн чамаат Сәриййә ханым кими оғ-руларла мүбаризә эләмәсәк онлар таракан кими артарлар.

Паша үрәймдән тикан чыхар-мышды. Сөзүнә гүввәт вермәк үчүн дедим:

— Тамамилә доғрудур! Онлар мурдар паразитләрдир.

Фәрһад көрүнүр, фикримдән дөнмәйчәйими дуймушду, сон тә-шәббүс олараг, эли илә отагдакы-лара ишарә эдиб деди:

— Гоншу, демәли бу гәдәр ча-маатын сөзүнү ерә салырсан да, һә?! Һеч утанмырсан?!

Бу, Фәрһадын икинчи һәясыз-лығы иди. Яшча мәнән чох бө-йүк олса да, она һәддини бил-дирмәк лазымды. Үз-көзүмү аз-ча туршудуб дедим:

— Мән нийә? Сиз утанмалы-сыныз! Фәһлә тәһһизатына со-хулмуш сичанларын достлары! Беләләринин гуйруғундан япы-шыб байыра атмаг лазымдыр. Сиз исә онлары мүдафнә эдирсиниз.

Бу, һәм дә «гызым сәнә дедим, кәлиннм сән эшит» кими бир шей иди. Көзләнилмәз гонагларым йәгин ки, буну анлаячагдылар...

Паша мәнә көз эләди. Көрүнүр сөзләрим хошуна кәлмишди...

ҺӘМИД АХУНДЛУ.

ИШИН ӨҮДЭСИНДЭН КЭЛЭ БИЛМЭДИЙНЭ КӨРЭ...

Һүсейн Кәримли бир күн тахыл амбарынын янындан кечэндә өз-өзүнә килейләнб деди:

— Эши, дилбилмезин бирини гоюблар амбардар. Нә ганыр, нә гандырыр. Мән олам, билэрәм нә эдэрәм.

Һүсейнин бу арзусу үрәиндә галмады. Афстафа району Көчәскәр кәндиндәки Ворошилов адына колхозун сәдри Б. Аббасов ону чагыртдырыб деди:

— Кәримли, бәсдир даһа яван ердә ишләдийин. Хырман көзәтчилийиндән нә чыхар, өзлүйүмдә гәрара кәлмишәм ки, сәни ирәли чәкәм. Инди кет амбар көзәтчиси ол. Долан.

Һүсейн амбарын һавасына бир гәдәр бәләд оландан сонра «эввәл мәсчидин ичи, сонра чөлү дейиб» тахылын бир гәдәрини амбардан эвинә дашыды. һәрчәнд ону бу ишин үстүндә бир гәдәр нараһат этдиләр, район милис шөбәси бу ишә гарышды, амма мәсәлә тез унутулуб кетди. 250 килограм тахыл эскик кәлирди. Һүсейнин огурулуғу һаггында апарылан истинтаг вә тәртиб әдилмиш акт бир даш олуб дүшдү район мәркәзиндәки гуяя...

Элә белә олмалы иди дә. Наһаг ерә демирлар ки, Аббасов һүсейнин дайсыдыр. Колхоз идарә һей'әти ону инчә бир сәбәблә «ишин өһдәсиндән кәлә билмәдийинә көрә» вәзифәдән кәнар эдиб чәзә тәдбири олараг ону колхозун бағ-бостанына бригадир гойду.

Һүсейн тәзә гуллуғунда өзүнү тез көстәрди. һәфтә баша чатмамыш 190 килограм соғаны эскик кәлди. Амма о өзү бундан нараһат олмады. Чүнки соған да тахыл кедән ерә кетмишди.

Колхоз идарә һей'әти бу дәфә дә ону «вәзифәсинин өһдәсиндән кәлә билмәдийинә көрә» ишдән кәнар этди... һәләлик чәзә тәдбири олараг өз эвиндә сахлады ки, бу мөвсүмдә өзүнү дүзәлтсин.

Сәдр өзү исә һүсейнә дилчавабы дейиб ки, нә гәдәр мән сәдрәм сәнә завал йохдур. Амма сән дә әһтиятлы ол. Элә ердә ятма ки, алтына су чыхсын, вәзифәнин өһдәсиндән кәлә билмәсэн сәни енә амбардар тә'йин эдәрик».

Һ. АББАСОВ.

ӘҮЛИ-КЕФ МҮДИР

Дүз алты ай кәзиб бекар,
Ер алды әһли-кеф мүдир.
Артелә салды лөвбәри,
Нә салды әһли-кеф мүдир...

Рәнкә кәлди сир-сифәти;
Пейсәринин галхды әти.
Күнбәкүн артды һөрмәти
Сайылды әһли-кеф мүдир.

Ишдә чошду пәләнк кими,
Эвдә олду ипәк кими.
Яғ ичиндә бөйрәк кими
Яйылды әһли-кеф мүдир.

Бирчә ай өтмәмиш белә
Ишчиләрдән атыб чөлә,
Чәкән достлары артелә
Ким олду?... Әһли-кеф мүдир.

Фәгәт, иш олду биртәһәр,
Ахыб кәлди бүтүн шәһәр;
Һаким өнүндә бир сәһәр
Айылды әһли-кеф мүдир.

ҺҮСЕЙН ҺҮСЕЙНОВ.

Рәссам З. КӘРИМБӘЙЛИ.

Көтүрдү.

Ишдән көтүрдүләр.

Чибинә гойду.

Енә ишә гойдулар.

СААТЫН ЧЫГГЫЛТЫСЫ

Һамы ишдән кедәндән сонра почта ишчиләриндән ики нәфәрин арасында гәрибә данышығ олду.

— Эши, бизим рәсимиизин дә иши-күчү йохдур—дейә һафиз, Арифә килейләнди.—Дуруб бурдан Москва тел вуруб ки, язын көрәк көндәрдийиниз пасылка һансы тәшкилатә чатасыдыр. Күя ки, өз арамызда хырыд эдә билмәрик.

— Неч инсафдырмы ки, Пензадан көндәрилмиш 20 эдәд «Гызыл Заря» сааты почтада ятсын? Нә вар ки, үстүндә үнван дүз язылмайыб.

— Букүн дүз бир һәфтәдир ки, дуруб-отурдугуму, ейиб-ичдийими билмирәм. Элә мән дә сән дәррдәйм Элә бил ки, саатлар дилә кәлиб дейир:

«Эй гафил, кими көзләйирсэн?».

— Саатларын сөзү олмасын, кими көзләйирсэн?

— Сәни, сәнин кими дилбилән досту.

— Ай һафиз, сән лап үрәймдән хәбәр вердин ки! Мән дә элә фикирдәйм. Индийәдәк сәсими чыхармаға чүр'әт әтмирдим. Әһсән, сән мәндән гочаг чыхдын.

— Бура бах Ариф, эв бизим, сирр бизим олачаг һа...

— Бу нә сөздүр, әлбәттә ки.

— Яхшы—дейә һафиз сөзүнә давам этди. Бәс әмәлийәтә нә вахт башлаяг. Нә вахт о кичик гутучуғлары почта диварларынын арасындан чыхарыб ербәер эдәк. Бир дә көрдүн ки, телин чавабы кәлди.

— Сабаһ истираһәт күнүдүр. Бир бәһанә илә бура кәлмәк лазымдыр. Мән әл фанарынын почтада галдығыны бәһанә эдәчәйм, сән дә бир шей фикирләш.

Тәдбир һәр икисинин хошуна кәлди. һафиз:

— Ишимизин эввәли ишыгла башлады.— деди.—Иншаллаһ ки, ахыры да ишығлы олар. Аллаһ сәбәбкарын эвини абад эләсин. Белә үнваны долашығ пасылкалардан бизим Сабирабада тез-тез кәлсин.

Достлар худаһафизләшдиләр.

Ариф почта пайлаан, һафиз исә почта идарәсинин баш рабитә акенти иди. Сабаһы күнү сөзләшдикләри кими этдиләр. Саатлары почта идарәсиндән элә огурладылар ки, чыггылтысы да чыхмады... Амма чиданы чувалда кизләтмәк олмадығы кими, хырда саатларын чыггылтысыны да кәсмәк олмады. Сәс кедиб рабитә канторунун рәисинә чатды. Рәис иши милис идарәсинә хәбәр верәндә Ариф кил әл-аяға дүшдүләр вә рәисә сөз вердиләр ки, «саатлары гайтарарыг, сән дә бизи милис идарәсинин әлине вермә».

Онлар һәмин күнү саатларын онуну керн

гайтардылар. Ону исә һафизин дедийи кими хырыд олунмушду. Вәзийәтдән чыхмағы бачаран һафиз сатылан саатларын эвәзини тапыб еринә гоймаг үчүн тез райкоптитфағын амбарына баш вуруб. Амбарда «Заря» маркалы саат тапылмады. Иш бөйүдү, саатларын чыггылтысы Сабирабад район прокурорлуғуна да чатды.

Истинтаг башлады. Шаһидләр диндилди, чинайәт сүбута етди. Иш мәнкәмәйә кечирилди. Мәнкәмәдә чыхыш эдән прокурор чинайәткарларын һәр биринә он ил һәбс чәзасы вә әмлакларындан 13 мин манат дөвләтин хейринә алынмасыны тәләб этди. Амма мәнкәмә мушавирә отағына кәләндә ишләр дәйишди. Мүгәссирләрин һәмерлиләри өз көмәк әлләрини онлара узатдылар. Бу ердә охучулар дейә биләр ки, һәмерлиләр һара, мәнкәмәнин мушавирә отағы һара... Бу саат изаһ эдәк:

Мүгәссир һафиз һәсәнов мәнкәмәнин катиби Э. Мәммәдованын, халг ичләсчысы Б. Х. Кәримованын ерлисидир. Мүгәссир Ариф Мәмәдзадә һаким һәсәновун ерлисидир. Элә буна көрә дә Ариф вә һафиз мәнкәмәдә бәрәәт газандылар, элә бил ки, һеч саатлардан хәбәрләри йох имиш...

Күлчәһан ЧАВАДОВА.

ЭЛЭСКЭР, ГУРБАН, НАМАМ ВЭ НАЗИРИН МҮАВИНИ...

Элэскэр бойнуну бүкүб хэбэр алды:
 — Иолдаш мүдир, дейирэм балыгы судан чыхарсалар, халы нечэ олар?
 Мүдир гашларыны дүйүмлэди:
 — Дэлэсэн, кет аглына дуа яздыр. Агыл-лысан кэрэк билэйдин ки, балыгы судан чыхарсалар онун неч эрли-дибли халы олмаз.
 — Буну мэн яхшы билирэм, анчаг Лэнкэран шәһәр исполкомунун бу һәгигәтдән хәбәри йохдур.
 — Нэдән билирсэн?
 — Хәбәри олсайды гәрар чыхарыб мәнн вәзифәмдән говмазды ки! Нәээрә аларды ки, балыг суя өйрәндийи кими мән дә һамама өйрәнмишәм. Мәни я өлдүр, я һамама мүдирли-индән чыхарт, тәфавүт эләмәз.
 — Элэскэр, исполкому гынама, зәр гәдрини зәркар биләр. Нә гәдәр мән коммунал тәсәрүфаты идарәсинин мүдирийәм, сән дә 4 нөмрәли шәһәр һамамынын мүдир олачәгсан.
 Бу сөзләри эшитчәк Элэскәрин бүкүлмүш бойну дүзәлди.
 — Гурбан дадаш,—деди,—мәни яндыран одур ки, гуруча бир фел'етондан өтрү илләр-лә һамакларда чәкдийим зәһмәтләрим и ерә вурмаг истәйирләр.
 — Вурмазлар һәр шей өз ериндә галачаг: исполкомун гәрары кағызда, сән дә һамама.
 Гурбан Әлиевин сөзү дүз чыхды. Әмр кағызда... Элэскәр дә ериндә галды... Амма... һадисәдән бир ики ай кечәндән сонра Элэскәр енә башыловлу Гурбаннн янына кәлди:
 — Боғулдум, мәнә һаван! Мәнә су!
 Гурбан илк тибб ярдымы кәстәрмәк мөгсәдилә су илә долу графини көтүрүб Элэскәрин башындан әндирмәйә һазырлашанда о, э'тираз әтди:
 — Йох гардаш, бунлардан шей чыхмаз. Мәнә һамама суя, һамама һавасы лазымдыр.
 — Енә нә олуб?
 — Даһа нә олачаг, бир һәфтәдир һамамы-зам. Сабаһ еримә гайтарылмасам өләрәм.
 — Бу дәфә сәбр эләмәлисән. Бу һәнкамә о бириләрә охшамыр. Бу дәфәки фел'етон гәлиз язылыб. Элә она кәрә дә ишдән көтүрүлмүсән.
 — Дүз дейирсэн, эвими бу дәфә арвад йыхды.
 — Арвадын бура нә дәхли?
 — Көрүнүр ахырынчы фел'етону яхшы оху-мамасын. Мәндән чох, арвадымдан языблар.

— Палтар әһвалатыны дейирсэн?
 — Бәли, дедим, арвад-кәм-кәм бухур, һәмишә бухур. Верди гулагардына, дедим, неч олмазса мәннм йолумла кет! Шкафлары ачыб һамама чимән мүштәриләрин чибләринә эл кәздирәндә, нәгд пулларыны көтүр, галан шейләриндә ишин олмасын. Енә гулаг асмады, һансы шкафы ачыдыса, бохча гарышыг сүпүртләди. Ахырда гызышыб үч колхозчу арвадыны бир күндә лүт гойду. Иш бөйүдү, чатды фел'етона, о күн үрәйим әсә-әсә һамамы тәһвил верәндә үч халча, әлли кубметр одун, нечә тас вә нечә ведрәм чатмады. Онлар бир яна, дөрд мин манат да пулум әксик кәлир. Инди мән күлбаш...
 — Элэскәр, аглама, үрәйини дағлама! Чыма-маян чана үмид чохдур... Чалышыб сәни һамама гайтарарам. Бунун үчүн юхарыларә кет-мәк лазымдыр.
 Һәмин күнүн сәһәри Гурбан Әлизадә Ләнкәрандан Бахыя кәлди, һөкүмәт эвинин дөв-рәсиндә хейли һәрләнәндән сонра ичәри ки-риб юхары галхды, коммунал тәсәрүфаты на-зиринин мүавини Каргарянла онун арасында тәхминән белә бир сөһбәт олду:
 — Элэскәрин ишиндән өтрү кәлмишәм, енә дүйүнә дүшүб. Бу дәфә мәннм күчүм чатмады, кәлдим көмәккләшиб бирликдә әлач әл-әйәк, киши һамамысыз әлдән кәдир.
 — Әмрини вер, гайтар ишинә!
 — Әмрини верәндә нәйә әсәсланым?
 — Чох шейә. Әввәла она әсәслан ки, Элэскәрин дөвләтә хейли борчу вар, ону әлдән бурхамаг олмаз, икинчиси, Элэскәрин күнаһ-ларыны юб тәмизләмәкдән өтрү һамамадан мүнәсиб ер тапылмаз. Үчүнчү...
 — Кифәйәтдир, йолдаш Каргарян. Арифә бир ишәрә дейибләр, сиз икисини эләдиниз, чох разыям, чох сағ олу! Анчаг бирчә вәрәг кағыз языб верин...
 — О да баш үстә!..

...Инди Элэскәрин дүйүнү дә ачылыб, үзү-нүн ранки дә. Бу саат аягыны аягынын үстү-нә ашыраг әйләшиб һамамадә, габагында бугланан пүррәнк чай, өзү үчүн гәзәл охуор.
 «Эй Элэскәр гәм емә, сағдыр, һәлә Гурбан дедим,
 Бу һамама мүлкүндә даим бәргәрар истәр, сәни».
 Көрәсән Элэскәрин гәзәли башгаларына не-чә тә'сир әдир.

К. РЗАЕВ
 Н. АЙДЫН.

ТАҒЫЕВИН СОН СӨЗҮ

Бу күнләрдә Кировабад шәһәринин лап мәр-кәзиндә—Октябр проспектиндә ерләшән бир емәкханада бөйүк мәрәкә варды... Емәкхана-нын нөмрәсини вә һансы идарәйә мәхсус ол-дугуну бүтүн кировабадлылар кими биз дә билмирик. Чүнки онун габагына вурулан лөв-һәдә тәк бирчә кәлмә «Емәкхана» сөзү языл-мышдыр. Нә исә... ишимиз онда дейил. Ата-лар яхшы дейиб: «Ахтаран тапар»... Биз бу емәкхананын ишиндән беш-он кәлмә данышан-дан сонра мә'лум олачаг ки, сөһбәт һансы емәкхана һаггында кәдир.

Һә... емәкханада бөйүк мәрәкә варды. Мү-дир Юнис Тағыев мүштәриләрин конфрансыны кечирди. Һәрә бир тәрәфдән чыхыш әдиб яхшыдан-ямандан данышмышды. Биз ичәрийә кирәндә Тағыев йолдаш мүзакирәләрә екун вуруб сон сөз дейирди:

— Элә мән дә сизин кими, әввәл-әввәл га-шыгдан башлайырам. Йолдашлар дедиләр ки, ширин чайы гарышдырмаг үчүн гашыгымыз йохдур. Дүздүр йолдашлар, һамамыз бил-риниз ки, гашыг металдан, алуминумдан гай-рылыр. Биз бу гиймәтли метала гәнаәт әтмәк истәйирик. Емәкхана ишчиләри сәмәрәләшди-рич тәклиф ирәли сүрүб исбат әтдиләр ки, ширин чайы гашыг олмаса да гарышдырмаг олар. Бунун үчүн узуну бир гарыш, диаметри 10—12 мм олан гуру ағач чубугуну чибинизә гоюн. Яхуд өзүнүзлә һәмишә гара гарандаш кәздирин. Йолдашлар, ширин чайы гарышды-раркән гара гарандашдан вә чубугдан исти-фадә әдин! Бу, фәйдалы вә хейрлидир...

Мүштәриләр «мәдәни хидмәт» дейиб һарай-гышыгыг салмаг истәйирдиләр ки, Тағыев әлини юхары галдырыб чамааты сакит әләди.

— Һә, инди дә икинчи мәсәлә һаггында: ширин чайын хейри вә дишләмә чайын зияны һаггында данышырам. Бә'зи мүштәриләр ши-кайәт әдиб деди ки, нә үчүн биз һәмишә ча-маата ширин чай веририк... Йолдашлар бу бе-ләдир: һәкимләрин сөзү илә десәк ширин ча-йын бәдәнә хейри даһа чохдур. О ки, галды дишләмә чая... мән бу ишин мәсу'улийәтинни бойнума көтүрә билмәрәм. Чүнки дишләмә чай ичәндә һәрдән гәнд, я да конфет адамын дишини дә сындыра биләр. Дишинизин гәдри-ни билин йолдашлар! Диш инсана чох кара кәлән шейдир. Гочаланда көрәрсиниз...

Ким исә давам кәтирә билмәйиб, бирнәфәсә белә деди:

— Йолдаш Тағыев, ширин чайын бизим бә-дәнимизә йох, сизин чибинизә олан хейрин-дән дә данышын. Һәр стәкана ярым чай га-шыгы песок төкүб адыны ширин чай гоюрсу-нuz. Бәс буна нә дейәрсиниз?

Тағыев алынын тәрини силди вә залдакы күлүшмәнин сакит олмасыны көзләмәйиб де-ди:

— Бу демагокиядыр. Мән бу суала чаваб вермәкдән имтина әдирәм. Одур ки, үчүнчү мәсәләйә кечирәм. Дейирсиниз ки, емәкхана-нын буфетиндә чөрәк тапылмыр. Чөрәйи чи-бимизә гоюб өзүмүзлә кәтиририк... Мән бу мәсәләйә дә чаваб вермәйәчәйәм. Чүнки шә-һәрдә чөрәк дүканлары ағзына гәдәр ағ чөрәк, гара чөрәк, лаваш вә булка илә долудур. Ис-тәйирсиниз чөрәйи бурадан алын, я да дүкан-дан. Фәрги йохдур. Сизин вердийиниз пул-ларын һамамы ахырда кәдиб дөвләт банкына чатыр. Одур ки...

Сөһбәт бу ерә чатанда бирдән адамлар ара-сына пычһапыч дүшдү. Һамамы дөнүб дал тәр-рәфә бахды. Кәлән Кировабад шәһәр ичтиман-нашә трестинин мүдирә Бабаев йолдаш иди. Мүштәриләр өз араларында дедиләр: «Баба-ев ки, кәлди, һәр иш дүзәләчәк».

Амма дүзүнә галса нә белә конфранс олуб, нә Тағыев белә сөзләри дейиб, нә дә Бабаев бу конфранса кәлиб... Дүздүр чамаат арасын-да чай гашыгынын олмасы, дишләмә чай мәсәләси, буфетдә чөрәк сатылмасы барәдә һәр күн данышыглар олу. Анчаг иш ора-сындадыр ки, Тағыев бу данышыглары бу гулагындан алыб о бири гулагындан чыхарыр вә она бир сөз дә дейән олмур. Һамамы билир ки, Бабаев онун далында даг кими даяныб, Тағыевә дәйиб-тохунан олмая-чаг.

— Мүдир һарададыр?
 — Института имтаһана кәдиб.
 — Өзү имтаһан верир?
 — Йох, гызы, кәдиб тапырсын.

Рәссам З. КӘРИМБӘЙЛИ.

А. СӘРКИСОВ.

ГОНАГЛЫГ

Кировабад шәһәр милис идарәсинин инспектору Хәлил Чәфәров арвады илэ мәсләһәтләшкән бу гәрәра кәлдиләр ки, 2 нөмрәли мәктәбин 7 вә 9-чу синифләриндә дәрс дейән мүәллимләри гонаг чагырсынлар.

— Ай арвад, чөрәк дүзәлдән иши һеч фәләк дә дүзәлдә билмәз. Аталар дейиб: «Бир гой, он көтүр». Инди имтаһангабағы мая гой-масаг, сонра пешиман оларыг. Гызларымыз пис охуюрлар, буну сән дә билирсэн, мән дә, онларын ә'ла гиймәт алмалары үчүн яхшы бир гонаглыг вермәлийик,—дей, киши йүзлүкләри чибиндән чыхарыб арвада верди.

Гызлар кинодан гайытдыгдан сонра Хәлил үзүнү гызларына тутуб деди:—Сизә дәрс дейән мүәллимләрин адларыны дейин язым, онлары сабаһ эвимизә гонаг чагырын кәлсинләр, көрәк башымыза нә оюн кәлир.

Гызлар мәктәбдә дәрс дейән мүәллимләрин адларыны бир-бир чакдиләр. Хәлилин гаршысындагы кағызда он нәфәрин ады язылды.

Сәһәр олду, күн чыхды, сонра күнәш ырланыб дағын архасында кизләнди, гаранлыг чөкдү, гонаглар Хәлилин эвинә топлашдылар. Столун үстүндәки пүррәнк чай, янында луму, мүрәббә «афәрин», «әһсэн» сөзләри илэ гиймәтләндирилди. Сонра столун үстү дадлы турш, ширин, түнд шәраб бутылкалары илэ бәзәнди.

Мәктәбин директору Мисир мүәллим богазыны арытлады, удгунду вә үзүнү эв саһибнә тутараг:

— Сиз бурада шәрабларын республика мүшавирәсини чагырмысыныз,—дейә, о, бутылкалары үстүндәки этикетләри бир-бир охумага башлады: «Дәлләр», «Ағстафа», «Мартунни», «Ләнкәран», «Шамаһы», «Гиши», «Һадруд», «Шамхор», «Мәдрәсә», «Ағдам», нәһайәт Кировабад шәраблар заводунун мәһсулу... хүләсә... сročно тамада сечиб ишә башламаг лазымдыр.

Кимсә ериндән сәсләнди:

— Яшасын тамада Фәти, урра!

Һамы бу тәклифә шәрик олдуғуну билдирди.

— Тамадалыгда мисли йохдур. Маладес—сәсләри эшидилди.

Фәти аяга галхды вә саг элини галдырыб деди:

— Хамуш, йолдашлар! Хаһиш эдирәм ки, бакаллары долдурасыныз...—О, бир аз көзләдикдән сонра тәмкинлә сөзүнә давам этди,—биринчи бакаллары бу шән вә шәрафли эвин башчысы, йә'ни көһнә ибарә илэ саһибни, эзизимиз Хәлилин сағлыгына галдыраг!

Мисир мүәллим ериндән сычрады:

— Этираз вар, өзү дә лап екәсиндән. Мән тәклиф эдирәм биринчи бакалы эһмәт чәкиб бу зәнкян сүфрәни сон дәрәчә сәлигә илэ бәзәйн вә бизим үчүн бу дадлы хәрәкләри биширән нәчиб әлләрин саһибни эвин ханымынын сағлыгына галдыраг.

Кимсә ериндән деди:

— Тәклифләри сәсә гоюн!

Мисир мүәллимни тәклифи ләһинә ялыз өзү вә онун сирдашы эдәбийәт мүәллими Искәндәр Хәлилов әл галдырдылар. Мүдирин әлә бил башына бир ведрә гайнар су төкдүләр: әввәл рәнки гыгырмызы гызарды, сонра борзды, көзләри кәлләсинә галхды.

— Алчаглар!—дейә, юмруғуну стола әлә бәрк вурду ки, габ-гачаг динкилдәди, «Дәлләр» ашды, бошгаб сынды. Шәраб ағ сүфрәни гызартды, тамада чәлд дуздан бир овуч көтүрүб сүфрәни гызаран еринә төкдү.

— Сизин нәфәсиниз мәнним сайәмдә кәлибкедир. Бу да сизин мәнә олан һөрмәтиниз... Мән демәк олар ки, сизин йолуңда чанымдан кечмишәм, һәр биринизин тәрифини көй-

ләрә галдырмышам, һәтта гоймурам ки, мүфәтишләр дәрсләриниздә олан нөгсанлары юхарыла чатдырсынлар, бу да һаггы-сайым!... Даһа сөзүм йохдур. Бәрәкаллаһ Сәләһәддин! Бу да архам, дирәйим, сағ элим, көмәкчим. Афәрин сизин һамыныза! Нә олар...

Мүдир папағыны гармагдан гапыб башына кечирди вә гапыны чырпыб чыхды.

Мисир мүәллимни белә әсәби һалда чыхдыгыны көрән Искәндәр мүәллим дә онун ардынча чәлд чыхды.

Байырда Искәндәр нә гәдр чәһд этдисә дә, мүдирин йола кәтирә билмәди. Мәчлисдән күсмүш Мисир мүәллим байырда тәйшүйә-тәйшүйә дейинирди:

— Адамын көрәк самолубасы олсун, мән дә өзүмә көрә бир кишиям. Ярашмаз ки, бу хырым-хырда адамлар мәнним сөзүмә ерә салсынлар. Бүкүн гонаглыгда мәнним фикримлә разылашмайан адамлар, көр сабаһ ичласда нәләр төрәдәләр.

Күсән гонагларын далынча кедән эв саһибни Хәлил кор-пешиман эвә гайыданда көрдү ки, мәчлис бәрк гызышыб, артыг «сағлыглар»

Охучумуз Әлисаһиб Бағыровун мөвзуу үзрә
(Нефтчала району, Хыллы гәсәбәси)

Рәссам Вс. ТЕРНАВСКИ.

— Һедәк сәни ярым кружка пивәйә гонаг эдим.
— Бәс нә үчүн ярым кружка?
— Мән көпүйү нәзәрә алмырам.

гуртарыб, инди дә сәрхош тамада пишийин сағлыгына ичир.

Гашгабағы ери сүпүрән Пүстә ханым эринин яхасындан тутуб ону зогал ағачы кими силкәләди.

— А күлбаш, бу аваралара һавайы ерә емәк вермәкдән нә фәйда? Мисир мүәллим гол чәкиб мөһүр вурмадығы «гиймәтләр» беш гәпийә дәймәз, рәдд әлә бунлары чыхыб кетсинләр.

Бир аз кечдикдән сонра гонаглар валай вүра-вүра дарвазадан чыхдылар. Сәләһәддин мүәллимни кефи һамыдан көк иди. О, «Бойлана-бойлана» һавасыны охуя-охуя кедирди. Бир дә көрдү ки, һасарын көлкәсиндә доғрудан да ики баш бойланыр. Яхынлашды, адамлары таныды, богазы гуруду, дили чашды. Онун үзүнә силлә, бойнуна юмруг дәйди. Бу «мәһарәтин» саһибни Мисир мүәллим иди. Онун досту Искәндәр мүәллим исә гонагларә кәллә вүра-вүра гышгырырды:

— Инди биләрсиниз аналар нечә оғланлар доғуб, сиз нә карасыныз ки, мүдирин сөзүндән чыхырсыныз. Адамын атасыны яндырарлар, чаныны да аларлар...

Мисир һачыев исә, гача-гача керә бахан мүәллимләри һәдәләйәрәк, дейирди:

— Һәлә бу һарасыдыр, габағымда диз чөкәчәксиниз.

И. ТУҒЛУ.

КИРПИ КӨМӘК ЭЛӘДИ

«Ит дә кетди, ип дә кетди» сәрләвһәли фел'етонда, (1956-чы ил, нөмрә 9). Масаллы райпосунун сәдри Ибраһимовун, колхозчулардан һейвандарлыг мәһсулларыны алыб онлара тикinti материаллары вермәмәси һаггында язылмышды.

Фел'етон Масаллы РИК ичласында мүзакирә эдилмиш вә тамамилә доғру олдуғу мүәййәнләшдирилмишдир. Фел'етонда көстәрилән Фәрһад Әминов вә башгалары тикinti материаллары алмышлар. РИК ичласы районун сәдри Ибраһимов йолдаша кәләчәк фәалийәтиндә бу кими нөгсандарә йол вермәмәсини тапшырмышдыр.

«Сөзүм ондадыр ки...» сәрләвһәли фел'етонда (1956-чы ил, нөмрә 5) Бәрдә районундагы «Гырмызы октябр» колхозунун илк партия тәшкилаты катиба Түкәзбан Әлиева, онун эри амбар мүдирин Дәмир Әлиев вә колхозун сәдри М. Абдуллаевин шәхси мәнәфәләрини халг мәнәфәндән артыг тутмалары, әлиәйрилик этмәләри вә колхоз демократиясыны кобудчасына поздуглары һаггында язылмышды.

Бәрдә район партия комитәсиндән редакциямыза хәбәр верирләр ки, фел'етонда көстәрилән фактлар доғру олдуғуна көрә Т. Әлиева вә Д. Әлиев вәзифәләриндән көтүрүлмүш, М. Абдуллаевә исә чндди хәбәрдарлыг эдилмишдир.

Журналымызын бу ил 8-чи нөмрәсиндә «Сәляна кетмишдим» сәрләвһәли фел'етонда Сәлян шәһәриндә абаданлыг ишләринә яхшы фикир верилмәдийи тәнгид олуурду.

Район партия комитәсиндән бизә язырлар ки, фел'етонда көстәрилән фактлар доғруду вә бу нөгсанларын арадан галдырылмасы үчүн бир сыра тәдбирләр көрүлмүшдүр. Күчәләрин адлары вә әвләрин нөмрәләринин диварларә япышдырылмасы баша чатдырылмыш, 1 вә 3 нөмрәли һамамларын тә'мири сүр'әтләндирилмишдир. Шәһәрин 3-чү һиссәсиндә ерләшән күчәләрин, яшайыш биналарынын электрик-ләшдирилмәси үчүн Азәрбайжан ССР Коммунал Тәсәррүфаты Назирлийи тәрәфиндән 119 мин манат пул бурахылмышдыр.

Редактор—Әвәз Садыг

Редакция һей'әти: М. Абдуллаев, И. Ахундов, С. Гәдирзадә, К. Казызадә, С. Мәликов, Г. Мәжмәдли, И. Нәчәфгулу, М. Раһим, С. Раһман, С. Рүстәм.

«Коммунист» гәзетинин нәшри. Редакциянын адреси: Бақы, Коммунист күчәси. 11/13, 4-чү гапы, 2-чи мөртәбә. Тел. 2-67-17. Абунә гиймәти: айлығы 3 манат.

M.F. Axundov adına
Azərbaycan Milli
Kitابخanası

ФГ 04435 Сифариш № 458. Тиражы 40.000. Кағыз форматы 70×105 Чана пмзалаимыш 20.VIII-56.

Азәрбайжан ССР Мәдәнийәт Назирлийинин 26 комиссар адына мөтбәәси, Бақы, Әли Байрамов күчәси, № 3.

МУСТАМЛАКӘЧИЛӘР,
РӘД Д ОЛУН!

СУВЕЙШ
КАНАЛЫ
ШИРКӘТИ

Ширкәтин сон сәфәри